

1 липня кафедрі українознавства сповнюється 10 років. Обмірковуючи слова привітання, ми звернулися до кафедральних альбомів, в яких зібрані архівні фотографії, історія створення та досягнення кафедри, розповіді про кращих її людей. Серед всього цього багатства, яким ми ділимося з вами, запали в душу слова Ганни Павлівни Макушинської: "...Я вдячна Богові за те, що моє трудове "хрещення" відбулося в чудовому, доброзичливому колективі... Я дуже люблю мій колектив, в якому кожен мені по-своєму дорогий: поважний Дмитро Іларіонович, незабутній Григорій Семенович, геніальний пан Микола Васильович, "сиреневотуманный" романтик Петро Григорович, оригінальна леді Ірина Валентинівна, делікатна пані Галина Іванівна, незрівнянна місіс "Доброта" Наталя Олексіївна, берегиня Олександра Кирилівна, давня подруга Світлана В'ячеславівна, широко привітна Ольга Василівна, місіс "Посмішка" Ганна Володимирівна Левада..."

Ці влучні малюнки допомогли нам побачити наших колег з несподіваного боку. Подивитися й ви на них "свіжими" очима. Отже, кафедра українознавства!

Знавці

Як структурний підрозділ факультету металургії та охорони навколишнього середовища, кафедра українознавства відраховує свій вік з 1 липня 1997 року. "Батьками" новонародженої стали кафедра історії та кафедра української мови та літератури.

Штатний розклад кафедри складався з 17 осіб: завідувача (Тетяна Борисівна Кригульська), двох професорів (Григорій Семенович Дем'янов, Дмитро Іларіонович Павлов), трьох доцентів (Петра Григоровича Аксьоненко, Ірини Валентинівни Ремізникової, Юлії Іванівни Жадько), двох старших викладачів (Наталії Олексіївни Добровольської, Галини Іванівни Мироненко), одного асистента (Миколи Васильовича Павлюка), п'ятьох викладачів (Ганни Павлівни Макушинської, Куклінонь О.І., С. В. Семенець, Ольги Василівни Петухової, А. А. Серової) та трьох працівників навчально-допоміжного персоналу (О. О. Бодряги, Олександри Кирилівни Пуліної, М. О. Семенової).

Викладацький склад кафедри забезпечував викладання таких навчальних курсів, як історія України, економічна історія, українська ділова мова та російська мова (як іноземна).

2003 рік перепідпорядкував кафедру українознавства факультету економіки підприємства. Відбулися зміни й у кадровому складі: завідувачем кафедри було призначено к.ф.н., доцента Ірину Вікторівну Чернову.

Пізніше якісний склад кафедри поповнили к.і.н., доц. Тетяна Валеріївна Винарчук, завідувач лабораторією Ірина Володимирівна Скіяр та лаборант Ганна Володимирівна Левада).

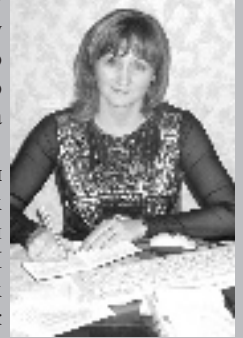
Були введені нові курси: „Українська мова професійного спрямування“, „Країнознавство“, „Мова ділових паперів“, „Культурологія“ та „Культура наукової мови“. Молоді викладачі кафедри активно працюють над кандидатськими дисертаціями. Невід'ємною частиною наукової роботи кафедри є керівництво науковою роботою студентів, які беруть активну участь у різних конференціях, олімпіадах, посідаючи призові місця... Кафедрі українознавства завжди належала провідна роль у національно-патріотичному вихованні.

На кафедрі впроваджено модульно-рейтингову та кредитно-модульну системи навчання, постійно удосконалюються форми та методи самостійної роботи студентів та контроль за допомогою технічних засобів.

Сьогодні кафедра українознавства — це молодий, дружний колектив з великим науковим потенціалом, творчим завзяттям та значними перспективами. На відзначення 10-річного ювілею колективом кафедри спільно з Запорізькою обласною облдержадміністрацією заплановано проведення всеукраїнської наукової конференції студентів та аспірантів „Проблеми мовно-культурної політики в умовах Болонського процесу“.

„Я щаслива від того, що належу до тієї елітарної наукової сфери, яка приносить не матеріальну вигоду, а насолоду пошуку. В сучасному прагматичному світі не кожному дано відчувати справжню розкіш людського спілкування, адже людина — це найбільша загадка природи“.

Відомо, що перша половина ХХ століття пройшла під знаком розвитку технічних наук і фізики, друга половина на перший план висунула науки про живий світ, а ХХІ століття, на переконання фахівців різних сфер, є віком гуманітарних наук. Тож колектив кафедри українознавства зі своїм десятирічним досвідом неминує стати рівноважною силою, яка сприяє формуванню гармонійної особистості. Адже для людської душі важливо мати прихисток не в якомусь затеоретизованому вимірі, а в національне ідентифікованому, рідному середовищі, саме тоді з молодої людини виростає справжній фахівець-патріот. На моє глибоке переконання, на плечі нашої команди покладене надзвичайно складне, але таке почесне завдання — протистояти розмиванню культурної, мовної, релігійної, морально-етичної унікальності української нації.

Кожен із співробітників кафедри — ціла галактика, сплав знань та навичок, емоцій та почуттів, життєвого досвіду. Так які ж вони, наші колеги?... Додамо слово саме їм.

Петр Григорович Аксьоненко: „Люблю красу серця й розуму“

Наталія Олексіївна Добровольська: „Люблю поезію. Вважаю, що саме вона збагачує духовну людину. Вільний час проводжу в колі сім'ї. Любимо разом відпочивати, працювати на дачі, порибалити...“

Микола Васильович Павлюк: „...Говорачи про захоплення, завжди відповідаю, що більшість часу йде на науку. Мої наукові уподобання — суспільствознавство, історія, мовознавство, методологія філософії. Серед публікацій є тези доповідей, статті, монографія „Абетка кіпрського клинопису“.

Ганна Павлівна Макушинська: „...Я дуже люблю свою роботу, яка дає мені можливість не тільки викладати улюблену рідну мову але й передавати вогник моєї любові до людей“.

Петухова Ольга Василівна: „...Обожнюю музику — з нею співає моя душа. Зараз працюю над науковою роботою з питань історичного словотвору. Вільний від роботи час люблю проводити з сім'єю, у колі друзів. Охоче займаюся спортом: люблю грати в настільний теніс, волейбол...“

Світлана В'ячеславівна Геладзе: „Робота, підготовка до занять займають багато часу. Але незважаючи на це, все-таки знаходжу час для занять спортом та іншими улюбленими справами“.

Пуліна Олександра Кирилівна: „...Люблю свою роботу, живу нею, люблю свій колектив, в якому працюю. Хочу додати одне: ким би і де б ти не працював, завжди будь і залишайся людиною...“

Ірина Володимирівна Скіяр: „Я люблю життя, намагаюся до всього ставитися по-філософськи. Це дає змогу попри все відчувати себе щасливою“.

Ганна Володимирівна Левада: „Мені подобається мандрувати, мрію побачити весь світ, та показати себе...“

Вітаємо колег із 10-річним ювілеєм!
Бажаємо усім успіху та здійснення мрій. І нехай
життєві негаразди ніколи не заважають вам чітко
бачити свою життєву мету й завдяки непереможному
українському духу
завжди досягати поставленої мети!

ФІЛОСОФСЬКИЙ КЛУБ

ПОЛІТИЧНА ВІРУСОЛОГІЯ у сучасному українському суспільстві

Травневе засідання філософського клубу ЗДІА було присвячено дуже актуальній напередодні перевиборів темі «Сучасне українське суспільство: філософські, методологічні аспекти».

Можливо, неймовірна травнева спека повинна тому, що на останньому засіданні ми не побачили деяких знайомих осіб, проте саме цей захід був висвітлений на ТРК «Алекс» — в гостях у Філософського клубу ЗДІА побував тележурналіст Ліван Шишинашвілі.

Ведучі засідання — Віктор Степанович Калюжний та Ганна Павлівна Макушинська. Головний доповідач професор ЗІДМУ Станіслав

Львович Катаєв. Саме він, у цікавій, парадоксальній (ми — хороші, а суспільство — погане...), змістовній доповіді дав філософсько-

методологічний аналіз сучасного кризового українського суспільства, розкрив сутність суспільної транс-формації, охарактеризував альтернативні концепції розвитку

(постмодернізаційну, віртуальну, вірусну...). Головним результатом впливу вірусів на сучасне суспільство доповідач визнав хаос.

Серед опонентів-однодумців відзначимо професора ЗНТУ Віктора Миколайовича Терлецького. «Його» три віруси — це байдужість, деідеологізація, націоналізм. Також пролунала теза про федералізацію «сепаратиста» Євгена Кушнар'єва й створення Об'єднаних штатів України як рецепту, на думку професора Терлецького, майбутнього України.

Голова Запорізької обласної організації ХДПУ Борис Борисович Капцян класифікував політичне сьогодення України політиканством... Ректор Запорізького педагогічного інституту післядипломної освіти Володимир Васильович Пашков впевнений, що майбутнє України — в її єдності, в любові до своєї країни. Свою позицію він довів цінним даром клубу — розкішним виданням книги «Встреча со святіней».

Голова Філософського клубу Віктор Степанович Калюжний та інші поглибили розуміння сучасного українського суспільства, охарактеризували місце молоді в ньому, можливості її самореалізації...

Натхненно співали лауреати республіканського та обласних пісенних конкурсів — Лисенко Т. і Парфененков С.

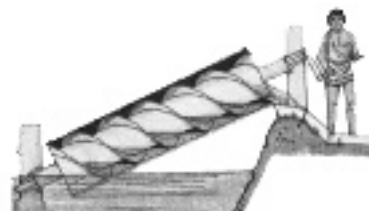
Эллины, опережающие время

Огромный вклад Древней Греции в сокровищницу мировой культуры, фундаментальных наук. Куда меньше известны великие изобретения древних греков. Между тем, они создали то, что (пусть в более совершенном виде) служит нам и сегодня.

Возьмем, к примеру, автоматы для продажи «святой» воды. Их приводила в действие монета, брошенная в щель приемника. Или же водяные часы и прочие устройства, работавшие от энергии водяного пара (по сути, это были первые модели паровых двигателей), механические кукольные театры, хитроумные системы рычагов, насосы, прессы... Но рабовладельческий строй — это мускульная сила рабов, поэтому «пакета заказов» на свои изобретения древние инженеры не получали и прообразы будущих машин часто так и оставались рабочими моделями, игрушками для взрослых.

Архимед по праву считают «отцом» проектирования механизмов с системами рычагов и блоков. Он же выдвинул идею использования множества зеркал для концентрации энергии солнечного света в одной точке (стало возможным поджигать вражеские корабли, оставаясь за городскими стенами).

До наших дней дошли такие его изобретения, как полиспасты (применяемые в различных подъемниках), «архимедов винт» (загляните в мясорубку — это он и есть!). Такой винт был положен Архимедом в основу насоса для откачки или подъема воды наверх. Применив свой винт, он создал поливальную машину- «улитку».

Спустя примерно три века Древняя Греция подарила миру еще одного гениального изобретателя

— Герона Александрийского. Говоря о паровых машинах, мы обычно вспоминаем англичанина Уатта. Но первую модель паровой машины создал как раз Герон Александрийский. Более того, в этой модели он продемонстрировал принцип реактивного движения, который позволяет теперь запускать искусственные спутники, исследовать космос, иначе говоря, сумел заглянуть на два тысячелетия вперед. Герон же создал автоматический механизм для открывания храмовых дверей.

Инженер Ктезибий изобрел двухцилиндровый распылитель однократного действия. Он же являлся автором наиболее совершенных и сложных водяных часов-клепсидр. На базе открытий в области аэродинамики Ктезибий построил орган (муз.), пневматический самострел. Античности не был известен порох — убойная сила оружия того времени зависела от упругости материалов, из которых изготавливались дуги луков и самострелов. Замена Ктезибием дуги пневматическим метательным механизмом свидетельствует о высоком техническом уровне его изобретений.

В XXI веке достижения технической мысли инженеров Древней Греции могут показаться не слишком значительными. Но именно эти люди делали первые шаги по дорогам прогресса мировой цивилизации. А эти шаги намного опережали то время, в которое они жили.

Н. Юсупова